

ת"פ 14629/04/12 - מדינת ישראל נגד סלים גועבה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 14629-04-12 מדינת ישראל נ' גועבה (אסיר)

המבקשת (המאשימה)

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

(המשיב) הנאשם

סלים גועבה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ע' מחמודיה

החלטה

1. לפניי בקשת המדינה לחילוט רכבו של המשיב, לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - הפקודה). הבקשה הוגשה למעלה משנה לאחר גזר-הדין שניתן ביום 10.12.12, וכחודשיים לאחר מועד דחיית ערעורו של הנאשם על גזר-הדין בבית-המשפט העליון, ביום 18.11.13.

2. בהכרעת-דין מיום 5.9.12 הורשע המשיב, על-פי הודאתו, בחמש עבירות של פעולה ברכוש למטרות טרור - לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005. שלוש עבירות יוחסו לו באישום הראשון ושתי עבירות - באישומים השני והשלישי. הודאתו של המשיב ניתנה בגדרו של הסדר טיעון, לפיו תוקנו עובדות כתב-האישום, כמפורט בכתב-האישום המתוקן. הסדר הטיעון לא חל על העונש. מובן, כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם על הצדדים, כי בטיעוניהם לעונש לא יחרגו מעובדות כתב-האישום המתוקן, לא יוסיפו עליהן ולא יגרעו מהן. הדבר אמנם לא נרשם במפורש בפרוטוקול, אך היווה את הבסיס להסדר הטיעון. על רקע זה, התנגד בשעתו הסנגור לבקשת ב"כ המאשימה, להגשת אמרות הנאשם במסגרת פרשת גזר-הדין, ולנוכח התנגדות זו, חזר בו ב"כ המאשימה מבקשתו האמורה. בגזר-הדין מיום 10.12.12 נידון המשיב לארבע שנות מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי ולחילוט סכום של 100,000 דולר הנדון באישום השלישי, אשר נתפס על ידי רשויות החקירה כמוצג. ערעור שהגיש המשיב לבית-המשפט העליון על חומרת העונש נדחה ביום 18.11.13.

3. ביום 6.2.14, למעלה מחודשיים לאחר דחיית הערעור, וכ-14 חודשים לאחר מועד מתן גזר-הדין, הגישה המבקשת בקשה לחילוט רכבו של המשיב. מדובר ברכב מסוג מרצדס משנת ייצור 2002. בבקשה בכתב צוין, כי "כחלק

מכתב האיטום, הודה המשיב כי השתמש ברכב לצורך ביצוע העברת כספי טרור". בדיונים שהתקיימו בבקשה, הופנתה תשומת לב של הפרקליטות לכך שבעובדות כתב-האיטום המתוקן לא צוין כי נעשה שימוש כלשהו ברכב לצורך ביצוע העבירות. ב"כ המשיב טען, כי יש לדחות את הבקשה הן מחמת השיהוי בהגשתה, והן בשל העובדה שבכתב-האיטום המתוקן העומד בבסיס הכרעת-הדין לא צוין שהרכב שימש לצורך ביצוע העברת כספי טרור. המשיבה עמדה על בקשתה, ציינה כי השיהוי בהגשת הבקשה נבע מהמתנה לסיום ההליכים בתיקים המקבילים שהתנהלו בבית-משפט זה נגד מעורבים נוספים בפרשה, וטענה כי בכוונתה להוכיח, באמצעות ראיות, שהרכב שימש לביצוע העבירות שבהן הורשע המשיב.

4. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, החלטתי לדחות את בקשת המדינה לחילוט הרכב. בהתאם להוראת סעיף 39 לפקודה, מוסמך בית-המשפט להורות, על-פי שיקול דעתו, על חילוט רכוש בנוסף לעונש שהוא גוזר על נאשם שהורשע בפלילים, זאת בהתקיים התנאים המלאים בסעיף, ובכללם - "אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ" (ראו: רע"פ 4105/06 ג'אבר נ' מדינת ישראל (2.1.07)). על-פי הסעיף האמור, צו חילוט יכול להיעשות בין בגזר-הדין, ובין על-פי עתירה נפרדת מטעם תובע. הואיל וסמכות החילוט היא סמכות שברשות, והיות שדינו של החילוט כדין עונש, מצווה בית-המשפט לתת דעתו גם על השלכות החילוט וכיצד הוא משתלב במערך רכיביו האחרים של גזר-הדין (ע"פ 6234/03, מדינת ישראל נ' מראד זיתאוי (9.3.05)). חילוט, על בסיס הסעיף הנ"ל, נועד למנוע ביצוע של עבירות באמצעות אותו רכוש, למנוע מעבריו את שכר העבירה, או להבטיח תשלומו של קנס (ע"פ 2963/13, מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.14) בפסקה 34). חילוט רכוש בנוסף לעונש, בעקבות הרשעה, "לא ייעשה כדבר שבשגרה, אלא רק במקרים שבהם קיימת זיקה מובהקת בין ביצוע העבירה לבין הרכוש שחילוטו מתבקש, ובשים לב למכלול הענישה בנסיבות העניין" (ע"פ 2963/13, בעניין פלוני, לעיל). כן נפסק, כי שיהוי בהגשת בקשת חילוט לפי סעיף 39 לפקודה, יכול שיהווה שיקול לדחיית הבקשה (ע"פ 149/89 נתן הופמן נ' מדינת ישראל (6.6.1989); וב"ש (י-ם) 5140/05 מדינת ישראל נ' סעיד בלאוומה (5.9.06)).

בענייננו, לא קמה הצדקה לחילוט הרכב, שכן מעובדות כתב-האיטום המתוקן אשר עומדות בבסיס הכרעת-הדין המרשיעה, לא קיימת זיקה כלשהי בין ביצוע העבירות לבין הרכב שחילוטו מתבקש. זאת ועוד, בקשת המדינה להביא ראיות להוכחת השימוש שנעשה ברכב במהלך ביצוע העבירות של פעולה ברכוש למטרות טרור, חורגת מהסדר הטיעון, לפיו הבסיס להכרעת-הדין ולגזר-הדין יהיה כתב-האיטום המתוקן. לא זו אף זו, הבקשה נגועה בשיהוי בלתי מוצדק, ואין זה סביר להיעתר לה למעלה משנה לאחר מתן גזר-הדין, וכאשר מדובר בפסק-דין חלוט.

5. אשר על כן, הבקשה לחילוט הרכב נדחית.

הואיל ולא הייתה מחלוקת בין הצדדים, כי הרכב הנו בבעלות המשיב, תחזיר המדינה את הרכב למשיב.

לשלוח עותקים מההחלטה לפרקליטות ולב"כ המשיב, עו"ד ע' מוחמדיה.

ניתנה היום, י"ט בחשון תשע"ה, 12.11.14, בהיעדר הצדדים.

יורם נועם, שופט